

คำนำ

วิชาชีพพยาบาล เป็นวิชาชีพที่มีการปฏิบัติเป็นแกนกลาง (practice – oriented discipline) ซึ่งต้องใช้ทั้งศาสตร์และศิลปะในการพยาบาล ดังนั้นในการจัดการศึกษาพยาบาลจึงประกอบด้วย การศึกษาภาคทฤษฎีและการปฏิบัติควบคู่กันไป การศึกษาภาคปฏิบัติถือเป็นหัวใจสำคัญของการศึกษาพยาบาล เพราะเป็นการช่วยให้ผู้เรียนนำความรู้ที่เรียนมาในภาคทฤษฎีไปสู่การปฏิบัติจริงในคลินิก และในการเรียนการสอนภาคปฏิบัตินั้น อาจารย์พยาบาลและนักศึกษาพยาบาลจะมีปฏิสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิดโดยมีเป้าหมายเพื่อให้นักศึกษามีความรู้ความสามารถ พัฒนากระบวนการคิดและมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมเพื่อให้สามารถปฏิบัติกรพยาบาลได้อย่างมีคุณภาพบนพื้นฐานของการเอาใจใส่ดูแล อาจารย์พยาบาลจึงมีความสำคัญมาก เนื่องจากมีบทบาทเป็นผู้รับผิดชอบโดยตรงในการถ่ายทอดความรู้ คอยสนับสนุนส่งเสริม และเป็นแบบอย่างที่ดีในการแสดงพฤติกรรมกรเอาใจใส่ดูแล

งานวิจัยชิ้นนี้จึงเกิดขึ้นด้วยความตั้งใจของผู้วิจัยในการที่จะศึกษาข้อมูลจากผู้ปฏิบัติงานจริง ทั้งจากอาจารย์และนักศึกษา โดยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะนำผลของการวิจัยมาใช้ในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในภาคปฏิบัติเพื่อให้อาจารย์พยาบาลได้ตระหนักถึงความสำคัญของพฤติกรรมกรเอาใจใส่ดูแลที่มีต่อศิษย์ และนักศึกษาได้รับประโยชน์จากการได้เห็นแบบอย่างของการมีพฤติกรรมกรเอาใจใส่ดูแลที่เหมาะสม อันจะเป็นกำลังใจสำคัญในการปฏิบัติงานขณะศึกษาในวิชาชีพพยาบาลและสามารถถ่ายทอดไปสู่การปฏิบัติงานในเชิงวิชาชีพต่อไปในอนาคต

ปรีชิตา เชิดชูเกียรติสกุล

พุทธวรรณ ชูเชิด

เทวกาญจน์ รุ่งโรจน์

2551